

متن پرسش

با سلام و خدا قوت: استاد بزرگوار شاید سوال بنده کمی ساده به نظر برسد اما مساله ای است که شدیداً بنده را مشغول خود کرده و گاهی مرا به سمت یاس سوق می دهد. بنده دارای سه فرزند قد و نیم قد هستم و تقریباً همه وقت شب و روزم به امورات آن ها می گذرد، اگر چه کارهای فرهنگی و اجتماعی نیم بندی هم انجام می دهم اما دستم از انجام خدمت کلان به جامعه مسلمین کوتاه است و متاسفانه چون قبل از بچه دار شدن برنامه سیر و سلوکی برای خلوت دائمی و نماز و مناجات شبانه ... نداشته ام الان هم خستگی و شاید ملکه نشدن این امور باعث شده که دستم از چنین اموری نیز خالی باشد. خلاصه این که اگر چه اجر فرزندآوری و فرزندپروری را کم نمی دانم و با عنایت به نظر مقام عظمای ولایت راجع به این موضوع حتما عزم بر تعداد بیشتر فرزند دارم اما نگرانم از اینکه بعد از پایان مشغله های فرزندداری دیگر حالی برای عبادت و خلوت برایم باقی نماند و یا در همین اثنا پیمانۀ عمرم سرریز شود و تا ابدیت حسرت همه اموراتی را بخورم که عمری آرزوی انجامش را داشتم اما فرصت و یا وسعت انجامش را نداشتم و با رویی سیاه و دست خالی دار فانی را وداع کنم. ان شاءالله راهنمایی شما قلب اندوهگین مرا که شدیداً در سینه ام سنگینی می کند را از این حالت نجات دهد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با برخورد خوب با همسر و فرزندان و دلسوزی و خوشرویی با فرزندان ملکه‌ی محبت به حضرت حق در شما شکل می‌گیرد و این ملکه همواره حجاب های بین شما و حضرت معبود را بر طرف می‌نماید. موفق باشید